

har modtaget adskillige saadanne Henvendelser under Hebron-Affæren. Der var en, der vilde have mig hængt op paa en Lygtepæl paa Kongens Nytorv, en anden vilde have mig slagtet, og jeg har faaet Besøg af Folk, som ere mødte med Revolvere i Haanden og have villet skyde mig ned. Jeg ved, at det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) ogsaa har været Genstand for lignende paa-gaaende Trusler. Mig har det ikke skræmmet, man kan i Regelen tale sig til Rette med saadanne Folk, det betyder i Regelen ikke ret meget. Men jeg vil indrømme, at man kan ikke se bort fra, at der kan gives Tilfælde, hvor Samfundet maa beskytte den enkelte mod Farer, der kunne true ham.

Men dømmes man en Mand til at tages i Forvaring af det offentlige, en gal Mand eller en, der periodevis er sindssyg, har Samfundet efter min Mening den Pligt at sørge anstændigt for ham og anbringe ham under de Forhold, som man vilde give sindssyge Mennesker. Men den Mand, som her er anbragt paa Vestre Fængsel, deler Kaar med almindelige Arrestanter. Den Forplejning, han faar, er almindelig Arrestforplejning. Hans Hustru, som er Rengøringskone herinde i København, og som har 3 Børn at forsørge, maa af sin lille Ugeindtægt paa 8 à 9 Kr. hver Uge afse omkring 2 Kr. til Ekstraforplejning af sin Mand. Denne Mand ønsker intet mere end at komme paa en Sindssygeanstalt. I de sidste Aar har hans Tilstand i øvrigt forbedret sig saaledes, at han har været fuldstændig klar; den Tanke, han hidtil har haft om, at Vicepolitidirektøren forfølger ham og stræber ham efter Livet, har forladt ham. Det er aabenbart, at Mandens Tilstand er forbedret. Nu andrager denne Mand om at komme paa en Sindssygeanstalt for at blive behandlet af en Sindssygelæge, og saa vidt jeg ved, har Lægen paa Vestre Fængsel, Dr. Riis, indrømmet, at det var rigtigt, at det skete. Men man har ikke villet indrømme ham det. Manden har ikke kunnet komme der, han er stadig paa Vestre Fængsel. Paa samme Tid som man opretholder en saadan Arrestation af denne Mand paa Vestre Fængsel, klages der over Mangel af Arrestere, og saa siger jeg: Mon ikke denne paaklagede Mangel af Arrestere staar i Forbindelse med, at vore Myndigheder ikke have Øjet aabent for, hvad de skyldte de Personer, som det offentlige tager i Forvaring? De høre ikke hjemme i vore Arrestere eller vore Fængsler, de maa anbrin-

ges under Forhold, hvor særlig sagkyndige, som have Evne til at forstaa dem og behandle dem og eventuelt helbrede dem, kunne faa med dem at gøre.

Der har i den sidste Tid været ikke ringe Uro angaaende forskellige Bladforhold, og ikke mindst har den været at spore i Bladenes Artikler om en bestemt Sag — jeg tænker her paa den Sag, som er fremkaldt ved, at et københavnsk Dagblad, „Politiken“, har optaget en Række betalte Annoncer som Tekstartikler saaledes, at de ikke have været til at skelne fra det almindelige Stof i Bladet. Jeg har kritiseret dette Uvæsen, og den største Del af Pressen har stillet sig paa min Side i denne Sag. Jeg tror, at ogsaa den store Offentlighed har gjort det. Jeg ønsker imidlertid at føre denne Sag videre ud. Jeg tror, at der er adskilligt at rette i Henseende til vor Presses Villighed til at stille sine Spalter til Raadighed for den, der vil købe disse Spalter. Jeg har tidligere her i Rigsdagen henledet Opmærksomheden paa den Annoncering, der finder Sted af Arkana, saakaldte Medicinalmidler, som i Virkeligheden er et rent og skært Bondefangeri.

Naar man ser en Del af Provinsbladene efter, selv meget ansete Blade, vil man finde der meget store markskrigeriske Annoncer, vistnok udmærket betalte af de paagældende, der annoncere, som anbefale Mediciner eller saakaldte Mediciner, som skulle helbrede for snart sagt alt muligt. Her er en Annonce fra et stort, udbredt Provinsblad: 6 Mirakler! 30 Aars Lidelser! Og det Medicinalmiddel, som her anbefales, helbreder for Brystsye, Nervøsitet, Astma, Tuberkulose, Kræft, Forstoppelse, Hjertebanken, slet Humør, Ængstelse, ildelugtende Aande, Blodopstigning, Træthed og Ulyst. Det anbefales særlig Skomagere, Skrædere, Urmagere, Guldsmede, Bogbindere, Kasserere, Telefondamer, Handskemagere, Modehandlerinder, Naadlere og Cigarmagere, og der foreligger en hel Del Anbefalinger, efter hvilke Personer, som have henvendt sig til et meget stort Antal Læger, og som gennem mange Aar have været døve, blinde og halte, ere blevne seende og gaaende og have faaet deres Helbred fuldstændig igen. Den Fabrik, som reklamerer med disse Ting, beskæftiger i Øjeblikket ikke mindre end 30 Personer, som alene ere optagne af at pakke ind og forsende disse mange dejlige Ting rundt omkring til Provinsen.

Det er naturligtvis naive Folk, der re-